

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Z. sp. z o.o.

Strona pozwana: A. S.A.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 16 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG⁽¹⁾ w kontekście zasady skuteczności prawa Unii Europejskiej należy rozumieć w ten sposób, że konsument, albo przedsiębiorca na którego konsument przełał swoje uprawnienia wynikające z tego przepisu dyrektywy, może żądać na jego podstawie wydania od kredytodawcy egzemplarza umowy (jak również regulaminów stanowiących część umowy), oraz informacji dotyczącej spłaty kredytu, które są niezbędne do zweryfikowania prawidłowości obliczenia środków wypłaconych konsumentowi z tytułu zwrotu proporcjonalnej części całkowitych kosztów kredytu w związku z jego wcześniejszą spłatą oraz niezbędnych do wytoczenia powództwa o ewentualny zwrot wyżej wymienionych kwot?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 133, s. 66.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Warszawie
(Polska) w dniu 23 maja 2022 r. – Audi AG / GQ**

(Sprawa C-334/22)

(2022/C 318/39)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Audi AG

Strona pozwana: GQ

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 14 ust. 1 pkt c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie, aby właściciel znaku towarowego/sąd zakazał osobie trzeciej używania w obrocie handlowym oznaczenia identycznego lub łudząco podobnego do unijnego znaku towarowego, w odniesieniu do części zamiennych samochodu (osłon chłodnicy powietrza/grilli), jeżeli stanowi ono mocowanie do akcesorium samochodowego (emblematu odzwierciedlającego unijny znak towarowy), oraz:

— gdy z technicznego punktu widzenia istnieją możliwości zamontowania oryginalnego emblematu odzwierciedlającego unijny znak towarowy na części zamiennych samochodu (osłonie chłodnicy powietrza/grillu) bez odwzorowania na tej części znaku identycznego lub łudząco podobnego do unijnego znaku towarowego;

albo w sytuacji

— gdy z technicznego punktu widzenia nie jest możliwe zamontowanie oryginalnego emblematu odwzorowującego unijny znak towarowy na części zamiennych samochodu (osłonie chłodnicy powietrza/grillu) bez odwzorowania na tej części znaku identycznego lub łudząco podobnego do unijnego znaku towarowego?

— w przypadku odpowiedzi pozytywnej na którekolwiek z pytań z punktu 1

2) Jakie kryteria oceny należy zastosować w tego rodzaju przypadkach, które pozwoliłyby na ustalenie, czy użycie unijnego znaku towarowego jest zgodne z uczciwymi praktykami w handlu i przemyśle?

- 3) Czy art. 9 ust. 2 i art. 9 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy znak towarowy jest elementem kształtu części samochodowej i przy braku w rozporządzeniu (UE) 2017/1001 odpowiednika klauzuli naprawy z art. 110 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych⁽²⁾ – znak towarowy nie pełni w takiej sytuacji funkcji oznaczającej?
- 4) Czy art. 9 ust. 2 i art. 9 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy element zamocowania znaku towarowego, odzwierciedlający kształtem znak towarowy lub łudząco do niego podobny, jest elementem kształtu części samochodowej i przy braku w rozporządzeniu (UE) 2017/1001 odpowiednika klauzuli naprawy z art. 110 ust. 1 rozporządzenia (WE) 6/2002 – element zamocowania nie może być traktowany jako znak towarowy pełniący funkcję oznaczającą nawet jeśli jest identyczny ze znakiem towarowym lub łudząco do niego podobny?

⁽¹⁾ Dz.U. 2017, L 154, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2002, L 3, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 23 maja 2022 r. – f6 Cigarettenfabrik GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Bielefeld

(Sprawa C-336/22)

(2022/C 318/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: f6 Cigarettenfabrik GmbH & Co. KG

Strona przeciwna: Hauptzollamt Bielefeld

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 2008/118/WE⁽¹⁾ zmienionej dyrektywą Rady (UE) 2019/475⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie regulacji krajowej państwa członkowskiego dotyczącej poboru podatku od podgrzewanego tytoniu, która w zakresie obliczania tego podatku przewiduje, że oprócz stawki podatkowej od tytoniu fajkowego pobierany jest dodatkowy podatek wynoszący 80 % kwoty podatku od papierosów pomniejszonej o kwotę podatku od tytoniu fajkowego?
- 2) Jeżeli dodatkowy podatek od podgrzewanego tytoniu nie jest innym podatkiem pośrednim dla szczególnych celów od wyrobów akcyzowych w rozumieniu art. 1 ust. 2 dyrektywy 2008/118: czy art. 14 ust. 3 dyrektywy Rady 2011/64/UE⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie regulacji krajowej państwa członkowskiego dotyczącej poboru podatku od podgrzewanego tytoniu, która w zakresie obliczania tego podatku przewiduje, że oprócz stawki podatkowej od tytoniu fajkowego pobierany jest dodatkowy podatek wynoszący 80 % kwoty podatku od papierosów pomniejszonej o kwotę podatku od tytoniu fajkowego?